

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

JEROOM EN BENZAMIEN

Brusselse komedie naar het gelijknamige t.v. feuilleton

door

Maurits Balfoort

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2014

Nr.997

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste DERTIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *JEROOM EN BENZAMIEN* op te voeren moet de naam van auteur *MAURITS BALFOORT* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1889 Toneelfonds J. Janssens/Maurits Balfoort
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

JEROOM EN BENZAMIEN

Een Brusselse komedie in vier bedrijven, met een voor- en naspel.

Naar het gelijknamig T.V.feuilleton

Door M.BALFOORT

Personages:

Jeroom Meulepas : Spekslager - Charcutier
 Benzamien Van Snick : Beenhouwer
 Margrietje : Dochter van Benzamien
 Joske Rijckoort : Haar verloofde, later haar man
 Liza : Nichtje van Jeroom
 Adrienne : Zuster van Benzamien
 Amelietje : Klant van Jeroom (oud dametje)
 Révérende Mère Supérieure : Aangeduid als R.M.S.
 Floranske : Herbergierster van café "Chez la Veuve
 de Proske"
 Monsieur Duvernois : "Pensionnaire" in de Home St. Joseph
 Soeur Marie des Anges : Jong schuchter nonnetje in de Home St
 Joseph
 Peer Goris : De hovenier van de Home St. Joseph
 Mijnheer Lambeau : Gepensioneerd legercommandant
 Een late voorbijganger

HET VOORSPEL

Voor het gesloten doek verschijnt de voorzitter van de jury in feestkleding anno 1923. Hij heeft een papiertje in de hand. Hij spreekt tot het publiek:

Voorzitter : Dames en Heren,

De jury, belast met de beoordeling van onze driejaarlijkse Nationale Voordrachtwedstrijd tot bevordering van de Vlaamse tale, heeft uw geduld dit jaar niet lang op de proef moeten stellen. Na een korte beraadslaging werd eenparig tot laureaat 1920-1923 uitgeroepen: de geachte heer Benzamien Van Snick, eerbaar beenhouwer van Molenbeek - Brussel.

Applaus wordt hier opgewekt.

Voorzitter : Met onze oprechte gelukwensen, bieden wij hem dan ook gaarne, als blijvende gedachtenis, deze trofee aan.

Een jonge dame brengt van achter het toneel de beker of ander soort trofee aan (maar alleszins zo groot mogelijk).

Voorzitter : Edelmoedig geschonken door de Vlaamse Verenigingen van Brabant.

Benzamien, in jacquet, komt zo mogelijk uit de zaal, lachend en het publiek toewuivend, het toneel op. Hij buigt 2 - 3 keer naar het publiek, drukt de hand van de voorzitter, neemt de trofee in ontvangst en zoent iets te hartelijk de juffrouw die hem de trofee overhandigd heeft. Gelach in de zaal.

Voorzitter : De sympathieke prijswinnaar zal u nu nog eens, op zijn meesterlijke wijze, het aangrijpendste fragment laten horen uit het bekroonde gedicht : "De echtscheiding" door Hendrik Corneliszoon Tollens.

Benzamien : (geeft de grote trofee of beker aan de voorzitter en zet zijn lijfstuk in met sonore stem en gemeente patos:
 Niet steeds is de liefde bestendig van duur,
 Zij blust wel somwijle ontijdig haar vuur.
 Dat leed was het lot van Lorenzo weleer,
 Het lot van Lenore voordezen.
 Och, zuchtte Lorenzo zijn kind aan zijn hart,
 Och, lieve vergoed en vergeld eens mijn smart.

Benzamien : God geev't en gun mij die troost in mijn rouw,
 Gelijk nooit uw harte aan 't harte der vrouw,
 Wier borsten u hebben gezogen.

Helaas, kreet Lenore, van smart en van spijt
 Al staan u ook de oogjes zo zwart en zo hel
 Al lijkt gij uw vader van trekken zowel
 Gelijk hem toch nimmer van binnen.

So sarden ze elkander, verhit op elkaar
 En zaten neerslachtig te treuren
 Zo reden zij beiden den boezem zich stuk.
 En wilden niet langer het beuren.

"Kom mee" , riep Lorenzo, "Kom mee dan O vrouw!"
 Ginds is weer de rechter gezeten
 Verscheure hij nog heden die haatlijke trouw
 Verbreek hij voor eeuwig die keten.

Hier hebt gij, dus sprak hij, o rechter, ons weer
 Na zeven rampzalige jaren
 Verbreek nu alras dien haatlijken echt
 Hij liet ons geen bloemen vergaren.

O Rechter, hernam hij, zij stemt met mij mede
 Wij slaken, wij beiden, die bede:
 Zij sta slechts mijn kind en niets anders mij af
 En trekke dan elders in vrede.

Zij wierp op de knieën zich neder
 Ik vraag om zijn goud, om zijn goed hem niet meer
 Ik wil maar mijn kind en mijn kind maar alleen
 En zie hij dan nimmer mij weder.

O kind riep de rechter met dringende stem,
 Van wien verlangt gij te scheiden?
 "Van hem noch van haar, van haar noch van hem"
 Zo kreet het en greep zich aan beiden.

Toen stonden daar beiden, en schreiden!
 Het hoofd op de boezem gebogen.
 Zij blikten zo triest in hun lijden
 En zagen elkander in d' ogen...

Toen voelde Lorenzo zijn boezem zo slaan
 En prangde zo teder Lenore daar aan.

4.

Benzamien : Neen,neen,barst hij los,in vervoering en vuur
Ons kind behoor' eeuwig ons beiden.
En ons zal alleen maar de dood kunnen scheiden!

EERSTE BEDRIJFIste Tafereel

De woonkamer van Benzamien, palend aan zijn slagerswinkel. In het midden een eettafel met vier stoelen er omheen. Een luchter hangt er boven - ouderwets model 1923. (De eerste elektrische verlichting, liefst een aangepaste oude gasluchter of zelfs grote lampe-belge.) Linkerwand voor: de deur naar de winkel.

Tweede plan links: een secretaire met allerlei papieren (facturen enz.)

Fond: Een glazen deur naar een veranda-bijkeuken waar ook een kapblok staat, waarop Benzamien zijn vlees scheidt, naast die deur een dressoir met bibelots, die ook de jeneverfles bergt.

Rechterwand voor: Een deur die naar het traphalletje leidt.

Links en Rechts voorgrond: Twee fauteuils - stijl van jaar 1923. Het toneel is leeg en donker.

De stemmen van Jeroom en Benzamien weerklinken links achter in de slagerswinkel. Het is duidelijk dat ze "aangeschoten" zijn. Iemand botst ergens tegen. Het is Jeroom. Benzamien lacht.

Jeroom : Verdoesje, ge zoudt hier uw benen breken.

Benzamien : (lacht) Zo zoudt ge nog een beenhouwersmes op uw lompe voeten krijgen, Jeroom.

Jeroom : Zeg eens lompe voeten. 't Is door da lomp ding da 'k voor u draag.

Benzamien : (lachend de deur open en op het toneel komend) Kom gauw binnen. (steekt het licht aan met de ouderwetse schakelaar naast de deur) En zet u.

Jeroom : (komt binnen, geeft de trofee die hij voor Benzamien gedragen heeft aan deze laatste terug en zegt terwijl) 'k Zal nie lang meer blijven zennel (hij valt moe in de fauteuil links voor)

Benzamien : (gul lachend) Allé toe, nog een momentje Jeroom, na zo'n schone dag. M'n triomfdag.

Jeroom : Schone dag voor u misschien, maar mijn kop... (wrijft zich over het voorhoofd en schuift daardoor zijn bolhoed achteruit) He...e...e...

Benzamien : (steeds blijgezind) Nog een slaapmutsje. (gaat alvast naar het dressoir om fles en glaasjes model 1918)

Jeroom : Nee, zenne. Wilde me kapot?

- Benzamien : Alsof ge d'r niet tegen kunt, grote loebas. (schenkt in de beide glazen)
- Jeroom : Nee, Benzamieneke, zo goed nie meer als voor de oorlog.
- Benzamien : (brengt hem lachend de borrel) Toe, toe, hier zie.
- Jeroom : Potverdoesje, da 's 't laatste zenne. En 'k ga nooit meer mee naar uw 'Concoursen'. Fini!
- Benzamien : (drinkt van z'n borrel, beziet ondertussen de trofee) Nogal een stuk, hé Jeroom?
- Jeroom : Groot genoeg, maar schoon vind ik het niet zenne. Waar moet e da nu zetten? Allé!!
- Benzamien : Ge zijt jaloers, Jerommeke, omdat die van u voor uw derde prijske voor zang verleje jaar maar zo'n onnozel petieterke was.
- Jeroom : Maar 'k heb er meer voor moeten doen zenne in Antwerpen. Dan gij met die Krabbers uit de Vlaanders en Limburg als mededingers. Enfin, als ge maar content zijt, nietwaar. (drinkt)
- Benzamien : (begint zich uit te kleden: hoed, boord, jacquet, gilet, schoenen) Ik zijn heel content... maar 't is toch triestig as ge denkt dat dat allemaal zo rap voorbij is... Morgen komt het in de journal en 't is afgelopen. Oef, dat verlicht 'n mens.
- Jeroom : (wat spottend) Als ge die president moet geloven heeft nog nooit iemand zo'n succes behaald, van al die jaren dat de prijskamp bestaat.
- Benzamien : (zit aan tafel, trekt schoenen uit) Ik mag toch fier zijn hé, als geboren Antwarpenaar mag ik toch fier zijn hé?
- Jeroom : Van eiges. En wat zou het niet geweest zijn, hadde zo nu en dan niet eens gebroebeld. Maar die mannen van de jury die schijnen dat niet te horen.
- Benzamien : Gebroebeld, gebroebeld! De jury die u verleden jaar op het zangtornooi in Antwerpen bekroonde, die hebben ook niet gehoord dat de leste strofe van uw "Ik ken een lied" helemaal vals was.
- Jeroom : Hettefretter. Met u kunt ge niet redeneren.
- Benzamien : Zonder mij ook niet hé Jeromeke. (wrijft over zijn kou-sevoeten) Oef.
- Jeroom : (maakt ook zijn stijve boord los) Gelukzak. Gij zet u op uw gemak en ik... (staat op) Ik ga naar huis.

Benzamien : Asteblijft.Gij kunt er tegen,ik kan niet zo gaan slapen.Blijf nog even.

Jeroom zit weer en ligt lui achterover in de fauteuil,de benen gestrekt.Zucht.

Benzamien : Kijk,Jeroom,na denk ik daar ineens aan.Nu dat we daarjuist in Leuven zijn geweest.Dat is toch daar dat uwe zoon Arthur gestudeerd heeft,hé?

Jeroom : (slaperig) Ja!Da weet ge toch.Doctor in de Rechten.

Benzamien : (komt op een stoel dichterbij Jeroom) Is dat hetzelfde als advocaat?

Jeroom : Ja,ja...

Benzamien : Allee,wat da ge nu zegt.Waarom staat dat dan niet op uw deur?Meulepas,père charcutier,fils avocat?

Jeroom : (knorrig) Zij moeten toch eerst een paar jaar stage doen?

Benzamien : Voor niks?

Jeroom : (wordt weer wakker,'n beetje geprikkeld) Ze moeten de stiel toch leren.

Benzamien : En wat hebben ze daar dan aan de universiteit gedaan? Met hun voeten laten spelen?Of met de uwe gespeeld?

Jeroom : (heftiger demonstrerend) Gij verstaat dat niet!Vier jaar theorie!De wetten en zo.Zô'n dikke boeken.En dan nog twee of drie jaar praktijk als stagairs.

Benzamien : En ondertussen kan papa maar afdokken! 'k Heb altijd gedacht dat aan die saucissen veel verdiend moest zijn om dat allemaal te kunnen betalen.

Jeroom : (richt zich op,sarcastisch met leedvermaak) Maar a propos,hoe is't met uw dochter,Margrietje?Vrijt ze nog altijd met dat coureurke,hoe heet hem ook weer? Joske Rijckoort of zo iets,de zoon van een cafébazin?

Benzamien : (getroffen,op,gaat z'n schoenen wegzetten) Margrietje vrijt helemaal niet!En zeker niet met zo'n snotneus als dat Joske.Ze denkt er niet aan.Nog 'n borrel?

Jeroom : Neel Pertang - ik heb ze al dikwijls samen gezien al sedert een jaar of twee... zo tussen licht en donker. 't Scheen toch goed aan te zijn.

Benzamien : (komt van dressoir terug,beledigd) Zie,Jeroom,wij zijn goeie vrienden hé.Maar als ge begint met kwaad te vertellen van Margrietje... Gij zijt jaloers omdat gij verleden jaar voor zang maar den derde waart!

- Jeroom : Waarom maakt gij u altijd zo kwaad?
- Benzamien : (kwaad) Ik maak me niet kwaad. Maar waarom vertelde gij altijd kwaad van Margrietje? Daarbij, ik geloof u niet.
- Jeroom : Awel, als gij me niet gelooft hé, blijft dan sebiet maar eens eventjes op en dan zult ge wat beleven! Als gij 's avonds al in uw bed ligt hé, staan ze hier voor de deur te vrijen dat de stukken eraf vliegen.
- Benzamien : Foert! En goeie avond! (keert zich om, neemt kleren op de arm) En trek de winkeldeur goed toe.
- Jeroom : (opstaand en naar de deur gaand) Waar is Margrietje nu? Is ze al op haar kamer?

Benzamien vliegt als een bliksem door de deur die naar de trap leidt. We horen hem de trap opstormen.

- Jeroom : (roept hem in de deuropening na) Awel? Is ze d'r?
- Benzamien : (nog achter) Nee, maar ze zal met haar vriendinnetje mee gaan dansen zijn. Of misschien naar de foor. Het is kermis. (komt weer op in hemdsmouwen en op kousen) Wat is daar nu verkeerd aan? Ze mag zich toch ook eens amuseren.
- Jeroom : (gaat naar deur links, gewichtig) Zeker! Zeker - Allé - nog eens proficiat hé! Goeie nacht, en slaapt gij dan maar nog 'n béke op uw twee oren. (schamper bedoeld)

Jeroom gaat af langs winkeldeur.

- Benzamien : (staat even verslagen, neemt zijn trofee in de armen en draagt hem voorzichtig naar het dressoir) Ik geloof er noks van. Moest die jaloezigaard me dat justekes vanavond vertellen, op zo'n schone dag. De nijdig-aard, hij liegt. (komt weer naar voor, dubbend, steunt op tafel) Maar 't zou eens moeten waar zijn... nee, ik ga slapen, nee...

Benzamien verdwijnt rechts trapdeur na het licht gedoofd te hebben, alleen nog maanlicht in de kamer, Margrietje in een eenvoudig jurkje en met hoedje 1923 -klokhoedje- komt op door de beenhouwerij, keert zich om. Joske Rijckoert - haar vrijer - volgt behoedzaam.

- Joske : Is hij nog niet thuis?

Margrietje: 'k Geloof het niet, maar ge moet toch gaan. 't Is al laat. Hij kan ieder ogenblik...

Joske : (grijpt haar vast) Nog een laatst... (de woorden worden gedempt in een lange vurige kus) Mijn Margrietje.. .. ik....

Margrietje : (ongerust) Ga nul (duwt hem weg) Als vader ons zo vindt, slaat hij u dood.

Benzamien opent de deur van de trap op een kier en luistert af. De toeschouwers moeten zijn gezicht ontwaren.

Joske : (aan winkeldeur) Ge verloochent me weer, Margrietje, maar ...

Margrietje : Pa... nee, Joske...

Joske : (energiek) Ik wacht hem af en zeg het hem nu, zie! Dadelijk!

Margrietje : (angstig) Ik moet er hem eerst op voorbereiden! (fluis-tert) Kom vanavond...

Joske : (hardop) Goed! We zullen eens zien wat dat stukske beenhouwer te vertellen heeft. (hij wil weggaan)

Benzamien : (schakelt het licht aan en springt op Joske toe, hij is in zijn lange onderbroek) Wat zegt ge daar? Stukske beenhouwer? Ik? Als ge nog ooit een voet over mijn drempel zet, dan neem ik mijn scherpste mes en... (grijpt Joske bij de kraag)

Margrietje : (springt tussen beide) Pa!!!

Benzamien : En gij, naar uw bed, ontaarde dochter. Voddemeid!

Margrietje : Stil toch pa - de burenen...

Joske : (krachtig) Goeie avond, Margrietje. Tot vanavond! Ik laat u nooit zenne... Nooit! Voor niemand nie!

Benzamien : (drijft hem in de winkel en dan buiten en zegt onderwijl) Dat zullen we wel eens zien, stukske coureur! Vajoul

De winkeldeur valt toe. Benzamien terug op.

Margrietje : (staat te rillen van schrik) Pa-a-ke - asteblief.

Benzamien : (ongenadig) Zit-e-nu nog in uw bed nie? Morgen zullen we nog een woordje wisselen. Reken maar!

Margrietje vlucht naar boven, weent luidruchtig.

Benzamien : (valt ontdaan in de fauteuil links) Ik ben eens bekroond! Ik ben eens bekroond! God - o - God...

Doek - direct afkloppen en door spelen.

.....

2de Tafereel

Zelfde decor.

De volgende morgen in het huis van Benzamien. Margrietje met wit voorschoot boven haar kleed, brengt de koffie uit de achterkeuken binnen en is bij de tafel bezig met het ontbijt. Benzamien komt de trap af in zijn hemdsmouwen en werkbreek, en gaat zonder een woord te zeggen bij de tafel zitten en neemt zijn krant.

Margrietje : Bonjour, papa.

Er komt geen geluid, Margrietje schenkt koffie in. Ze gaat stil zitten huilen en voor zover ze kan eten en drinken. Benzamien drinkt en leest de krant naast zijn bord. Ze zitten elk aan een kant van de tafel; tegenover elkaar.

Margrietje : (na pauze) Poepake - poepake toch... Ik vraag u
(snikt) vergiffenis... ik... ge weet... o... poepa!

Benzamien broemt wat en vecht tegen zijn emotie.

Margrietje : D'r is niks verkeerd gebeurd... gisteravond. We waren naar Charlot gaan zien in de cinema Pathé. En we wilden niet op straat blijven staan om afscheid te nemen! Voor de geburen, pa.

Benzamien : Ge moet nieverans blijven staan om afscheid te nemen. Ga niet met hem uit dan moet ge geen afscheid nemen.

Margrietje : We zien mekaar nooit in de week, en voor da' paar minuutjes.

Benzamien : Dat is nog veel te veel. Ge loopt er al vier of vijf jaar de straat mee af. Zonder dat ik het wist! Verleden week hoorde ik het hier in de winkel en gisteravond nog van Jeroom. Vijf jaar. Met die... met die...

Margrietje : Vier, pa, en drie daarvan was hem soldaat in Namur!

Benzamien : Ik dacht ze overdrijven weer, de klets-kousen. Maar na wat dat ik hier gisteravond gehoord en gezien heb...

Margrietje : Joske zou juist een van de dagen gekomen zijn, pa, om
...

Benzamien : (op) Die castar komt hier niet over den dorpel. Goe verstaan?

Margrietje : Joske is een brave jongen. Bij den troep is hij mij drie jaar trouw gebleven. En hij zal mij heel zijn leven trouw blijven.

Margrietje : Het zal niet zijn gelijk als in uw gedicht "De echtscheiding" zenne pa. Veroordeel hem niet. Ge kent hem niet!

Benzamien : Daar is niet veel aan te kennen, aan éne uit een gemeen cafétje, en die dan nog in kermiskoerskes rijdt.

Margrietje : Direkt in den Tour de France rijden, gaat toch ook niet hé pa, en gij ziet toch gaarne koersen.

Benzamien : Ja! Maar rijd ik er in mee?

Margrietje : Dat zou moeilijk gaan ook, hé pa?

Benzamien : 't Is goed. 't Is goed. Lacht me maar uit. N' empêche dat coureurs gemeen volk zijn.

Margrietje wrokt even.

Benzamien : Luistert eens. Als ge nu per sé wilt trouwen, neemt dan de zoon van Jeroom. Maakt dat die eens goed beziet. Ge moogt er zijn zenne. Ge hebt het beste pensionaat van 't land gehad. En als die jongen ogen in zijne kop heeft, hé... dan...

Margrietje : Ge zegt zelf van hem, dat stuk advokaatje.

Benzamien : Jaaa, maar dat was als ik dacht dat ge nog niet zou gaan trouwen. Maar nu, De zoon van de beste charcutier van heel 't kwartier. En potverdekke, vergeet niet dat gij de dochter zijt van de beste beenhouwer van Brussel. Ik verkoop kipkap tot in Vilvoorde!

Geen reactie van Margrietje.

Benzamien : Ge denkt er toch zeker niet aan van te trouwen met die coureur?

Margrietje : Dat denk ik zeker.

Benzamien : Laat me geen attaque krijgen. Zo'n sukkelaar. Met wat gaat die zijne kost verdienen. Waarom nu juist den die?

Margrietje : Pa, al stond de zoon van Jeroom in 't goud! Ge hebt zelf gezegd dat hem n'n opgeblazen pommade-kop heeft. D'ailleurs, hij zou mij niet meer willen... het is te laat.

Benzamien : Waarom?

Margrietje : Omdat ik... omdat hij al kennis heeft.

Benzamien : Wat!!! Vrijt die? Met wie?

Margrietje : Ja, met 'n bonestaak van de Avenue Louise. Chi-chi maar geen geld, zeggen ze.

Benzamien : Daar heeft de Jeroom mij niets van verteld. Acht hij mij daar ook al te ordinair voor misschien?

Margrietje: Mogelijk!

Benzamien : Maar dat zal hij me betalen. Omdat zijn zoon stagaire is bij n'n advokaat. (smalend) Bij maître Carlier. Hij zal nog bij zijn vader om een stukske saucis moeten komen bedelen, dat advokaatje. Margrietje, trek het u niet aan kindje, we zijn zo goed als zij!

Margrietje: Het mij aantrekken? Dat ziet ge van hier. We zullen het anders doen. De moeder van Jos laat mij direkt het café over. Ik breng er nieuw leven in. Jos werkt nog een paar jaar, en van z'n spaargeld koopt hij mij dan een loutre mantel, van zo gauw als we getrouwd zijn.

Benzamien : Zet dat maar uit uwe kop. Zover zijn we nog niet. Nog bij lange niet.

Margrietje: En toch neem ik geen andere, pal

Benzamien : Ge zijt er toch niet aan gebonden?

Margrietje: Ik zie hem gaarne. (huilt weer)

Benzamien : (heftig) Koppig joenk. Had uw moeder nog maar geleefd ...

Margrietje: Zij zou mij veel beter verstaan hebben. Zij heeft ook pensionaat gedaan en gij waart toch maar een leerjongetje bij een beenhouwer.

Stilte. Benzamien staat op en ijsbeert over en weer, gaat een sigaar aansteken.

Benzamien : Maar eerst zal hij toch zijn excuses moeten komen aanbieden... en schonekes op z'n knieën om uw hand vragen. En dan zullen we nog zien.

Margrietje: Ik... ik had hem al gevraagd. Hij komt zich vanavond presenteren.

Benzamien : Vanavond? Dat is te vroeg, potverdekke! Moet dat nu ineens zo rap gebeuren. Ik moet er nog eens eerst goed en lang over nadenken. D'r ligt niks in 't vuur!

Pauze. Margrietje buigt het hoofd.

Benzamien : D'r ligt toch niks in 't vuur?

Margrietje: Toch wel, pa... (begint te huilen) Toch wel. (snikt nu luid)

Benzamien : Wat?... Wat?... Zeg dat het niet waar is... (luider) Zeg, dat het niet waar is. of... O ...

Benzamien : (valt in fauteuil rechts) Ik zijn kapot.(staat weer woest op) Ik sla ullie alle twee...

De winkelbel gaat,Benzamien draait zich naar de deur en roept naar de winkel:

Benzamien : Foert! (gaat bij Margrietje zitten aan tafel) Maar ik moet weten hoe dat dat gebeurd is... Hoort ge dat?... Hoe is dat nu toch mogelijk geweest?... Gij? Mijn dochter!Met een coureur!

Margrietje zwijgt.Benzamien staat op en gaat de winkel binnen.

Benzamien : (luid) Bonjour Madame Van Hecke.Excusez...

Van Hecke : (achter toneel,luid) Bonjour,Benjamin,cinq côtelettes de veau S.V.P.

Benzamien : (dramatisch) Vous avez des filles,hein Madame?

Van Hecke : Oui... trois... Pourquoi?

Benzamien : Eh bien,madame,attention hein,tedjul!Attention! Vous disiez? Cinq belles côtelettes pour madame.

Donker - Tabs dicht. (tabs=tussendoek dat open-en dichtschuiven kan)

.....